

giver mening at tale om integration, er, at der bremses drastisk op for tilstrømningen, og når vi taler om opbremsning, ja, så er regeringens to kort afskaffelsen af de facto-begrebet og afskaffelsen af retskravet på familiesammenføring.

Jeg vil gerne med fare for, at jeg selv og andre kommer til at betragte mig som monoman, endnu en gang gentage mit spørgsmål nu til ministeren: Hvad ligger der i afskaffelsen af de facto-begrebet? Er det en afskaffelse af det princip fra 1983 om, at alle overalt på Jorden kan have et retskrav på at komme ind og få en flygtningesag behandlet? Og det principielle, det praktiske er: Hvordan vil ministeren forhindre, at de blot hober sig op med beskyttelsesstatus i stedet for at hedde de facto-flygtninge, men at realiteten bliver præcis den samme?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det fru Elisabeth Theill Sørensen og derefter hr. Kamal Qureshi for anden gang.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):
Jeg vil godt nøjes med at hedde Else og ikke Elisabeth, og det kan vi måske nok blive enige om.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Undskyld.

Kl. 15.15

Else Theill Sørensen (KF):
Jeg vil gerne knytte en kommentar til det, fru Elisabeth Arnold sagde, om vi da virkelig skulle være sådan et fint og sart folkefærd, som ikke tåler at blive blandet med andre.

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold: Jo, vi tåler da at blive blandet med andre, men et af vores problemer er jo, at der kommer en hel masse mennesker til Danmark, som ikke vil blandes med os. De vil gerne bo i vores land og leve deres eget liv med deres egen kultur, deres egne familiemønstre, deres eget menneskesyn, som er fuldstændig anderledes end vores. Og det kan godt give et problem, når sådanne to grupper skal leve lige ved siden af hinanden uden lyst fra den ene side til overhovedet at blandes med os.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Jeg undskylder over for fru Else Theill Sørensen.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):
Måske skulle vi også få lidt bedre integration her i Folketinget, hvor vi også har grupper, som lever adskilt med hver deres kultur, hver deres familiemønstre og hver deres demokratiopfattelse. Der er mange steder i det samfund her, hvor vi godt kunne begynde at integrere tingene lidt bedre.

Det, jeg gerne vil sige til ministeren, er:

Vi er jo fuldstændig enige om, at det står katastrofalt til med integrationen i det danske samfund. Vi ved jo, at der er en kanonhøj arbejdsløshed, vi ved jo, at veluddannede mennesker bager pizzaer og kører taxa, men problemet er jo grundlæggende, at ministeren udelukkende vil stille krav til personer og ikke til systemer eller organisationer. Ministeren vil jo ikke stille krav til arbejdsmarkedets parter, ministeren vil jo ikke stille krav til kommunerne.

Jeg forstår ikke, at en liberal minister ikke sikrer de enkelte individers frihedsrettigheder, men bliver ved med at stille større krav til dem og ikke går efter systemet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):
Det skal være min sidste kommentar til ministeren, for ministeren sagde noget om at tage kommunerne med på råd og spørge kommunerne. Der opfattede jeg faktisk i begyndelsen ministeren lidt for snævert, for jeg troede, han talte om de kommuner, som var den direkte årsag til, at vi lavede de seneste stramninger i familiesammenførselsreglerne, nemlig de berømte socialdemokratiske kommuner på Vestegnen og deres borgmestre.

På grund af deres beklagelser over, hvor vanskeligt det var at styre familiesammenføringen, indførte vi f.eks. et boligkrav, og efter at vi indførte de krav, som blev gældende fra år 2000, sagde alle Vestegnens socialdemokratiske borgmestre: Fint, nu behøver vi ikke mere, sådan skal det være.

Men de kommuner, som ministeren talte om, var åbenbart de kommuner, som ifølge integrationsloven får placeret nyankomne flygtninge rundt omkring. Der har vi masser af glimrende eksempler på, at det går godt. Vi har endda nogle helt barokke eksempler på, at folk skriver til os og siger: Det er synd, der kun er otte flygtninge i den kommune, for de har ikke nogen at snakke med.